

При створенні інтер'єрів у класичному стилі використовують поєднання композиційних, функціональних, колористичних прийомів різних історичних епох у поєднанні із сучасними інженерно-технологічними рішеннями. Колекція старовинного живопису буде виразно виглядати в даному просторі з дерев'яними меблями, кришталевими люстрами, ліпленими прикрасами стелі.

Для лаконічного, стилю мінімалізм підійдуть насичені, яскраві, авангардні живописні роботи, зображення яскравих квітів, міських пейзажів або дерева окантовані тонкими чорними рамами, які вигідно будуть перекликатись з металевими елементами інтер'єра. Наприклад, для вітальні в стилі хай-тек підійдуть урбаністичні мотиви або абстракція, для Провансу – сільський пейзаж.

Для інтер'єру у стилі урбан доречними будуть чорно-білі фотографії та живописні пейзажі мегаполісів, так як інтер'єр цього стилю досить лаконічний, графічний, архітектурний та монохромний [4].

Підбираючи конкретний живопис для інтер'єру, потрібно аналізувати власні можливості і бажання перш ніж оформляти дану квартиру чи дім, слід враховувати великий вплив конкретного стилю на живописний твір, декоративні елементи повинні гармонійно перекликатися з основним стилем інтер'єру, в результаті правильного розташування, картина виглядатиме виразно і стане окрасою і душею помешкання.

Список використаних джерел:

1. Мак-Коркодейл Чарльз. Убранство жилого интерьера от античности до наших дней: пер. с англ. / Чарльз Мак-Коркодейл. – М. : Искусство, 1990. – 246 с.
2. Матюнина Д.С. История интерьера: учебное пособие для студентов вузов по специальности «Дизайн архитектурной среды» / Д.С. Матюнина. – М. : Академический проект; Культура, 2008. – 565 с.: ил. – (Gaudeamus).
3. Хрусталева С. Декорирование интерьера / Евростандарт в вашем доме / С. Хрусталева СПб. : «Диля», 2006. – 224 с.
4. Картины в інтер'єрі. URL: <http://uutvdome.ru/publ/27-1-0-122>

Мельничук А.І.

студентка,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

ХОТИНСЬКА ВІЙНА 1621 РОКУ ЯК ТРИУМФ СЛАВИ В ТВОРАХ ОЛІЙНОГО ЖИВОПИСУ

Зануливши погляд у ретроспективи історії України початку XVII ст., можна дослідити модель історичних даних в основі яких висвітлюються аспекти національної боротьби за її ідеологічну основу, православну віру, національну єдність української землі та єдність українського народу.

Цей горизонт подій глобальної доби є втіленням відновлення свободи за незалежність як релігійну, так і національну – становлення й утвердження духовної консолідації та адміністративної державної самобутності.

Метою статті є висвітлення характеру Хотинської війни 1621 р. на чолі зі славнозвісним українським полководцем П. Сагайдачним, як триумф непереможної слави за збереження православ'я й єдності українських земель та є розкритою темою в картинах олійного живопису з її образною концепцією в світовому масштабі образотворчого мистецтва.

Проблематика з цієї теми відображена у працях науковців, а саме: Г. Василенко, Л. Кирик, П. Сас, Д. Яворський та ін.

Ідеологічні питання в світовій історії є досить панівним еквівалентом в самобутності народу. Релігія та держава – основні складові з яких розпочинається суверенітет. На той час Україна не була самостійною державою. Український народ завжди намагався хтось визволити та поневолити. І завжди людський ресурс намагалися використовувати як силу в протиставленні ворогу. Українська земля весь час перебувала під владою сусідніх держав, таких як Річ Посполита та Росія. Окрім цього, українські землі потерпали набіги кочових тюркських племен. Внаслідок цього відбувається асиміляція, гостре вторгнення чужоземних держав, що переростає в протиборство за релігійну та суверенну війну.

У цей час найзапеклішими ворогами на початку XVII ст. постають Річ Посполита, що після Брестської унії 1569 р. починає сильну експансію та насаджування католицької віри для схизматів. Польська влада робила усе аби винищити всю схизму разом з її багатствами такими як віра, культура, мова, історія. Церкви знищувались, а ксьонзи, що правили месу в православній церкві стирали її належність і церква підлягала унії, а людей, що відступали від унії та католицизму – жорстоко страчували та вбивали.

Іншим ворогом постає Османська імперія та Кримське ханство, що прагнуть завоювати та оволодіти землями Європи – це означало ще один удар по релігії – ісламізацію підкореного населення.

Початок XVII ст. розгортає релігійно-визвольну та національно-визвольну боротьбу проти двох ворожих сил, центром чого постає релігійна боротьба, що стає фундаментом до війни, котра стане історичною епопеєю в світовому масштабі, праобразом ідеологічної концепції – захист християнського світу у вірі православній – Хотинська війна 1621 р. на чолі з гетьманом П. Сагайдачним. Перш ніж погодитись на допомогу Речі Посполитій у боротьбі з бусурманами, гетьман висунув полякам свої умови, які мали ж при ньому затвердити, умови, що мали надати українському народу, українській землі свободу.

За дослідженнями Д. Яворницького, це такі умови: 1. Скасування посади козацького старшого, призначуваного над козаками польським урядом; 2. Офіційне визнання влади малоросійського гетьмана над Україною; 3. Скасування обтяжливих розпоряджень щодо козацтва; 4. Надання населенню України свободи віросповідання [2, с. 48]. Річ Посполита розуміла, що без козаків їх знову спіткає поразка як і під Цецорською битвою 1620 р., тому вони

йшли на все аби задовільнити умови козаків, проте все це було фіктивно. Але Хотинська війна – це доказ зламу цієї фіктивності справжній силі українського козацтва. Це війна вкрита терновим шляхом поту і крові наших козаків, що поклали своє життя під вінець смерті у боротьбі з Османською імперією, між тим і Річчю Посполитою за вічне воскресіння православної віри, збереження землі та майбутнього українського народу. Позбавивши себе комфорту, затишку, вони служили заради високих ідей, готовності до подвигу – чи це не православні лицарі тріумфу?!

Картини, присвячені Хотинській війні – це картини не лише баталій, це при піднесення вагомої сторінки в історії України, як неминучого тріумфу звитяги воїнів, де вагому роль та чільне місце зайняла когорта козаків на чолі з гетьманом П. Сагайдачним.

Серед чудових майстрів в художній творчості, хто піднімав цю тему, були Ю. Коссак, Й. Брандт, С. Батовський, Д. Артим, А. Холоменюк, О. Климко та ін.

Творчий спадок, в якому висвітлюються події Хотинської війни є досить цікавим та незначним. Художники, немов режисер, завдяки пошуковим ескізам, зверненням до історичних джерел, реквізитного матеріалу, власного сприйняття подій, та з переказів людської пам'яті зафіксованої очевидцями тих подій, що передає суть та смисл війни лише одним кадром в картині.

Художник Й. Брандт – один з найкращих майстрів батального живопису. Його реалістична мова художньої філософії в картині Хотинська війна 1621 р. оспівує велич перемоги в якій полягає драматизм й водночас тріумф образу (див. рис. 1). Майже на золотому січенні, як леміш плуга освітлений сонцем що врізається в чорну навалу турецького війська, зображені польський гетьман Я. Ходкевич, а за ним гетьман П. Сагайдачний, де позаду них на задньому плані зображені козаки та польські гусари.

Рис. 1. Й. Брандта, «Хотинська війна», 1867 р.

Через велике поле та низький горизонт, через бурю, природню стихію в небі, художник підсилює та показує всю бурю самої битви, де промінь освітлює гетьманів та їх піддане військо, котрі, самі як смерч, знищують навалу бусурманів на своєму шляху. Рух та динаміка показана через світлі та темні сили, що рухаються зліва на право.

З якою потужністю майстер зображує небо, де стикаються дві сили, дві хмари – чорне та біле. Цей момент інтригує, адже картина несе в собі інтригу кульмінації. Річ Посполита разом з козаками постають на тлі чорної хмари світлими силуетами, як промені світла на темному фоні. На фоні світлої хмари темним силуетом постають турки та яничари, котрі ніби зникають, розтікаються, їх придушує польсько-козацьке військо і вони втікають в бік світлої хмари. Ця картина цінна для України і наших нащадків, що зафіксовано в історії образотворчого мистецтва, де присутні гетьман П. Сагайдачний та на задньому плані козаки, які брали участь, незважаючи на те, що завжди в кожній імперії не надавалась слава звияти народу, який був ніким без ідентифікації свого коріння.

Отже, шляхи вирішення збереження національної самобутності стала однією з основних тем в історії України і славний 1621 р. – це рік боротьби Речі Посполитою на чолі з гетьманом П. Сагайдачним проти Османської імперії, за допомогою яких було збережено Європу, що стало важливим чинником збереження православ'я та зародження української державності.

Події Хотинської війни були висвітлені небагатьма художниками, але це нам дає зафіксований факт в історії образотворчого мистецтва можливість побачити та відчути весь жах та перемогу, радість людей, творців, які в історичному контексті були близькі до цього періоду, можливо вони були очевидцями або безпосередньо мали можливість спілкуватись з героями тих подій та розкрити ці образи через свою уяву на полотні.

Список використаних джерел:

1. Василенко Г. Хотинська війна / Г. Василенко. – К. : Вид-во «Радянська школа», 1960. – 97 с.
2. Яворницький Д. Гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний / Д. Яворський. – Д. : «Січ», 1991. – 70 с.

Петрівська Х.І.

студентка,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

УВ'ЯЗНЕНА В ІНТЕР'ЄРАХ ОСОБИСТІСТЬ

Історія ХХ століття багата подіями, які сформували сучасний світ. Піддаючи аналізу хід історичних подій цього періоду, неможливо не згадати про трагічні сторінки історії: дві світові війни, виникнення комуністичних і фашистських тоталітарних режимів, розкол світу на два табори і «холодна війна» між ними.